

[Handelsministeren.]

de har virket tilfredsstillende, men der har naturligvis ogsaa været Eksempler paa det modsatte — om det just har været, fordi Bankerne har været for smaa, er ikke let at faa Klarhed over. Men det forekommer mig, at naar vi har saa mange smaa Banker, som vi nu en Gang har, vil det være rimeligt for Fremtiden at fastsætte en Minimumsgrænse som den her foreslaaede. Men selvfølgelig kan man forhandle om, hvorvidt det skal være netop dette Beløb eller et noget mindre Beløb. Det kan ikke være noget afgørende. Det er et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, der her er Tale om, paa samme Maade som det er et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, hvorvidt man skal opretholde Koncessionsprincippet, saaledes som det er foreslaaet, eller man skal opretholde den nuværende Tilstand, at Ministeren praktisk talt uden videre skal godkende ethvert Forslag til Oprettelse af en ny Bank.

I § 9, 6te Stykke, er der indført den Bestemmelse, at

„saafremt et Medlem af en Banks Bestyrelse eller Direktion, en Filialbestyrer eller anden Funktionær i Banken paa Bankens Vegne fører Tilsyn med et Foretagende, i hvilket Banken er økonomisk interesseret, vil den paagældendes eventuelle Vederlag være at fastsætte af Bankens Bestyrelse“.

Med Forundring hørte jeg, at det ærede Medlem Hr. Elgaard ikke synes om denne Bestemmelse i Lovforslagets § 9, idet han sagde, at dette, at Banken fastsætter Vederlaget til den paagældende, der skal føre Tilsyn med den Virksomhed, Banken er interesseret i, ikke gavner, hvis den paagældende Virksomhed alligevel skal betale; men dette forstaar jeg ikke. Det, der er Hensigten med Bestemmelsen, er at gøre den paagældende Funktionær eller den paagældende delegerede, som Banken indsætter i den paagældende Virksomheds Ledelse eller Tilsyn, saa frit stillet som muligt, saa det ikke skal være saaledes, at han gennem Vederlaget, som Virksomheden skal yde ham, delys bliver afhængig af vedkommende Virksomhed, som han paa Bankens Vegne skal kontrollere. Det maa fornuftigvis være i Bankens Interesse, at Banken honorerer ham saaledes, at han ikke har noget som helst med Selskabet at gøre udover dette,

at han skal kontrollere Selskabet, og hvor Banken saa faar de Penge fra, som den skal betale ham med, bliver en Sag mellem Banken og den paagældende Virksomhed, det er noget, der ikke vedrører vedkommende, der skal føre Tilsyn med Virksomheden. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Elgaard, naar han faar tænkt nærmere over dette, vil give mig Medhold i, at Bestemmelsen er rigtig; den er formet med det for Øje at give den vedkommende, der skal udøve Kontrollen, den friest mulige Stilling.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Elgaard kunde godkende alle Bestemmelserne i § 12, der utvivlsomt er en af Hovedparagrafferne i Lovforslaget. I § 12's 1ste Stykke er der en Bestemmelse om, at en Bank ikke maa yde en enkelt Kunde Kredit eller paatage sig Garantiforpligtelser for en enkelt Kunde udover 35, respektive 50 pCt. af Bankens Egenkapital. Det er en Bestemmelse, der, alle Forhold taget i Betragtning, er rimelig, og man vilde have staaet sig godt ved at have haft en saadan Bestemmelse i den forløbne Tid. Gang paa Gang har det kunnet konstateres, at Banker er kommet i Vanskeligheder netop derved, at de har engageret sig alt for stærkt med en enkelt Kunde, har bundet alt for store Midler hos en enkelt Kunde, og naar den enkelte Kunde saa ikke har kunnet klare sig længere, er Banken kommet i Vanskeligheder, undertiden brudt helt sammen. Jeg finder, at Bestemmelsen ikke blot er rimelig, men at den er paa krævet, og jeg beklager at det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven talte imod denne Bestemmelse. Jeg synes ikke, at Modstanden mod denne Bestemmelse er underbygget med nogen virkelig Saglighed, og den er heller ikke underbygget med nogen Saglighed af dem, der hidtil har givet Udtryk for deres Modvillie mod Bestemmelsen, og det, at Nationalbankdirektør Green ogsaa har talt imod den, synes mig ikke at have gjort det mere indlysende, at man kan blive ved det gamle. Selvfølgelig er det rigtigt, at det er Engagementets Værdi, der er det afgørende, men ingen kan dog paa Forhaand vide, om en Kunde, der i Øjeblikket er meget solid, og som man har engageret sig stærkt med, om et halvt eller et helt Aar kommer i Vanskeligheder,